

Robert's Gut.

Noor Robert seisid saddingas ja otas, kas ükski piddi temma pati tulsema ja sega fai-
ma minnema. Üks noôras Herraa astus
sisie ja ütles: pâc'w werib ja meie ei woi
ennam laugale minna. Aliagem siis padiga
siin saddingas monnikord eddasî ja tagasi.
Agga, armas noor innimenne, kas teie ol-
lete k. laewamees? Teil ei ollegi sedda nâg-
go egga peelt.

Ro

Robert. Eâssî fûl; ei ma ollegi ðige
laewamees; agga ma prugin sedda ammeit
pühhapârvil, et ma wöitsi ennesele natu-
lesse rahha toriada.

Herra. Woi nisuggune noor innimen-
ne, kui teie, on jo ahne rahha peâle. Se
ei olle mitte kido wåart.

Robert Aus Herra, kui teie teafsite,
mik' pârrast ma püan rahba sada; kui teie
mind tunnessite, wist teie ei faswatafs min-
no murret lega, et teie mind ohnets peate.

Herra. Ehk ma ollen teile liga teinud.
Hak'agem padina ifuma, ja juttustage
muille siis, mis murre teil on.

Robert. Mal on agga üks ainus asfi
murreks. Minno issa on raudus, ja
minna ei joua tedda lahti peasta.
Temma olli kaupmees sun iistnas. Kui ta
sat middagi warrandust kõrrov ñnud, siis
temma moutas ennesele laerva ja tapnis sega
pano